

O rozširovaní sv. Cirkvi – o misiách

30. júna 2024 ✚ Cirkvev

„Proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“

(Mt 9,38)

Zdroj: wikimedia commons

Ježiš po svojom vzkriesení zhromaždil apoštolov a prísne im prikázal, aby išli do celého sveta a hlásali Evanjelium všetkým národom. Kto uverí, toho nech pokrstia. Z týchto pokrstených ľudí bude pozostávať Jeho Cirkvev.

Peter bude hlavou Cirkvi, ostatní apoštoli jeho druhmi v správe Cirkvi a po ich smrti prejde ich právomoc na ich nástupcov. Na týchto dvanásť mužov zveril Kristus Pán rozširovanie svojej náboženskej spoločnosti, Cirkvi svätej.

Apoštoli obetovaním svojho života splnili túto poslednú vôľu Krista Pána. Za našich čias túto prácu apoštolov ďalej konajú misionári, kňazi vierozvestcovia a budú v tom pokračovať dovtedy, kým celý svet nepadne Ježišovi k nohám, kým všetci ľudia nespoznajú kresťanskú vieru a dokiaľ nebude jeden ovčinec a jeden pastier, lebo niet iného mena, v ktorom by mohol byť človek spasený, ako najsvätejšie meno: Ježiš.

1. Vzdor toľkého potu, trápenia a krviprelievania proroctvo Pána Ježiša pomaly napreduje k uskutočneniu. Príčinou je ľudská krehkosť, ktorá len ťažko prijíma pravdu, avšak klamu rýchlo sadne na lep. Podľa sčítania učencami zemeguľu obýva tisícšesťsto miliónov ľudí (*kázeň bola napísaná / vydaná začiatkom 20. storočia, pozn. red.*). Z tohto veľkého množstva len asi šesťsto miliónov ľudí radí sa ku Kristovým prívržencom. A i z týchto len polovica, totiž tristo miliónov sú členmi katolíckej Cirkvi, druhá polovica patrí ku kacírskym kresťanským sektám a zvyšných tisíc miliónov blúdi v pohanstve. Preto pápež Gregor XV. v roku 1622 založil v Ríme úrad, ktorého povinnosťou bolo a je starať sa o šírenie Kristovej viery. Tento rímsky úrad vedú najvyšší cirkevní hodnostári, kardináli a tvoria takzvanú Posvätnú Kongregáciu pre šírenie viery (latinsky Sacra Congregatio de propaganda fide). Táto Kongregácia spravuje sv. misie medzi nekatolíckmi a pohanmi na celom svete. Stará sa o výchovu misionárov, ktorých potom rozposiela do istých krajov sveta, aby tam rozširovali Kristovu vieru. Ona spravuje misijné stanice, osady, má na starosti duševné a hmotné potreby. A túto úlohu koná už vyše tristo rokov, pričom dosiahla skvelé úspechy.

Avšak svetová vojna, ktorú na nás uvalili slobodomurári, aj svätým misiám zapríčinila nesmierne škody, pretože bojujúce strany misionárov buď rozohnali alebo, ak boli poddanými nepriateľa, uvrhli ich do väzenia. Následkom toho mnohé prekvitajúce misijné osady vyšli navnivoč a misionárov ubudlo. Toto spustošenie sv. misií nás kresťanov preveľmi bolí, preto sa neuspokojíme, kým tieto zborené misie nebudú opäť privedené k životu, veď záležitosť sv. misií je záležitosťou Ježiša Krista a Jeho drahou Krvou vykúpených duší. Tie nepočítané milióny ľudí, ktorí po dnes trpia v temnote pohanstva, divokosti, nemravnosti a hriechu, za ktorých Kristus Pán tak trpel, ako za nás, majú takisto nesmrteľné duše ako i my. Ako nás tí budú preklínať v Pekle, že sme im mohli pomôcť, ale nechceli, boli sme ľahostajní voči sv. misiám.

Povinnosťou každého katolíka je spoluúčinkovať na záchrane duší našich blížnych, pomôcť im k večnému spaseniu. Misionári opustia otca, matku, rodičov, vlasť; mnohí z nich podstúpia mučenícku smrť, zabijú ich pohania alebo následkom nezvyku na podnebie zahynú – v tých pohanských krajoch je plno misionárov pochovaných. Keď sa títo hrdinskí misionári nezdráhajú obetovať za Krista svoje nesmrteľné duše, ako aj svoj vlastný život, či by nebolo večnou hanbou pre nás, ak by sme na nich len ľahostajne hľadeli? Keď oni toľko pracujú a obetujú za Pána Boha, my ich v ich diele aspoň podporujeme modlitbou, peniazmi, šatstvom, živnosťou. Čo kto môže, akýkoľvek milodar pre misionárov vďačne prijmeme a odošleme na patričné miesto. Ak nechceš vyraziť, čo obetuješ na sv. misie, v kostole je skrinka určená na tento cieľ, čo tam hodíš, buď si istý, že neminie svoj cieľ.

2. Spomenul som, že následkom svetovej vojny upadol počet misionárov. Ale aj lakomstvo a materiálne zmýšľanie, ktoré v stopách vojny zavládlo, nejednému mladíkovi bráni, aby nešiel za misionára, nevenoval sa tejto sebaobetujúcej ceste života. Viete, kde sa vypestuje povolanie na kňazský stav? V rodičovskom dome, v rodine. Čím pobožnejší, čím kresťanskejší je život v rodine, tým vo viacerých mladíkoch vzbudí sa povolanie ku kňazskému stavu. V rodine, v ktorej nespäť nedele, sviatky, v ktorej pred deťmi hanobia, potupujú kňaza, v ktorej nič nevedia o tom, čo sú misie, v ktorej v prospech Božej veci nikdy neobetujú ani jeden haliera, z takej rodiny darmo budeš očakávať kňazský dorast.

Roku 1922 sa v Taliansku v meste menom Verona na železničnej stanici lúčil istý otec so synom, ktorý nastupoval cestu do Afriky, aby tam pôsobil ako misionár. Okolo nich sa zhŕklo viac ľudí, z ktorých jedni ľutovali starého zoslabnutého otca, druhí obdivovali mladého kňaza, ktorý sa odhodlal na ťažkú úlohu misionára. Ktosi sa pýtal otca, prečo púšťa vo svojej starobe svoju jedinú oporu? Starec blaženosťou žiariacimi očami odpovedal: „Keby som mal päťdesiat synov, poslal by som ich všetkých do Afriky, Ázie, Ameriky medzi divochov, aby šírili Kristovu vieru!“

Takto zmýšľal Talian, chudobný otec, ktorý podľa božského Srdca Ježišovho spravoval svoju rodinu. Podobne máme zmýšľať o sv. misiách aj my Slováci, ktorí sme známi ako hlboko zbožný národ. Máme sa všemožne pričiniť, aby naši pobratimovia, všetky dietky spoločnosti matky Slávy navrátili sa do lona jednej, všeobecnej Cirkvi svätej, Kristovej nevesty a našej duchovnej matky.

Od toho času, ako sme sa my Slováci osamostatnili v česko-slovenskej republike, konajú sa v našej milej Slovenskej zemi čulé pohyby v prospech sv. misií medzi pohanmi a v prospech zjednotenia všetkých slovanských kmeňov pod jednou hlavou kresťanstva, Kristovým námestníkom, Sv. Otcom v Ríme. Naši arcipastieri povolali sem medzi nás „Misionárov Slova Božieho“, ktorí v Nitre na vršku Matky Božej založili

misijný dom, v ktorom sú vychovávaní misionári. To je dosiaľ jediný ústav v celej česko-slovenskej republike, ktorého výlučným cieľom je zaoberať sa sv. misiami. A čo je potešiteľné pri tomto ústave, že chce vyvinúť činnosť i za späť privedenie slovanských kmeňov do svätej Cirkvi katolíckej. Usadila sa medzi nami v Šaštíne Spoločnosť saleziánov, ktorá si na misijnom poli vydobyla veľké zásluhy. Podobne aj slávna rehoľa otcov jezuitov blahodarne účinkuje na Slovensku v prospech sv. misií.

Zaiste máme statných misijných vodcov, ale oni by nemohli úspešne pôsobiť bez armády, totiž bez pomoci kresťanského ľudu. Preto zbožná Slovač! hor' sa do práce za sv. misie! Nevyhovárajte sa, že nás je málo, že nie sme v stave nejaké skvelé výsledky preukázať.

Všetci katolícki Slováci staňme si do šíku za sv. misie, za Kristovo kráľovstvo na zemi. Podporujme sv. misie modlitbami, dobrými skutkami, milodarmi. Odoberajme, čítajme, rozširujme misijné spisy. Vstupujme do misijných spolkov, zvlášť do Apoštolátu sv. Cyrila a Metoda, ktorého účelom je pracovať za zjednotenie východnej cirkvi so západnou, za spojenie všetkých slovanských národov v jednom Kristovom ovčinci, v katolíckej Cirkvi. Nadovšetko však, slovenskí rodičia, venujte svoje dietky misijnému stavu, ochotne ich dajte za misionárov, misionárky. Aká nám Slovákom bude v zahraničí kynúť česť, keď cudzie národy uvidia horlivosť, obetavosť, nadanie Slovákov v rozširovaní osvetu, vzdelanosti a učnosti, keď zakúsia, že slovenskí misionári konajú veľkú prácu na mravnom povznesení zaostalých pohanských kmeňov.

Napokon všetci často obetujme svoje skrúsené modlitby za rozkvet sv. misií. Veď sám Kristus Pán napomína nás: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu“ (Mt 9,37–38). Zbožne odriekajme slová v Otčenáši: „Príď kráľovstvo tvoje.“ Nech nás všetkých rozpaľuje láska ku Kristovi; čo za Jeho kráľovstvo vykonáme tu na zemi, to nám Jeho božské Srdce mnohonásobne odplatí v Nebi. Amen.

***

Text kázne vyšiel pôvodne v knihe Katechizmus v kázňach, IV. zväzok, ktorú napísal Jozef Baráczius, farár v obci Maklár (Hevešská župa, dnešné Maďarsko), knihu preložil do slovenčiny slovenský kňaz Viktor Milan, farár v obci Krivá na Orave a knižne vydal v Ružomberku 1929; pre uverejnenie na stránke Christianitas.sk bola kázeň ešte mierne upravená redakciou.

***

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/o-rozsirovani-sv-cirkvi-o-misiach/>